

UPOKOJENEC

GLASILO DRUŠTVA DRŽAVNIH UPOKOJENCEV ZA DRAVSKO BANOVINO V LJUBLJANI

Št. 9.

Ljubljana, dne 17. septembra 1936.

Leto I.

Uredništvo in uprava: Miklošičeva cesta št. 22/II. Izhaja enkrat mesečno.

Vplačevanje upokojencev v uradniški pokojninski sklad

Ponovno in mnogo se je že govorilo in pisalo o tem vprašanju in to povsem naravno. Saj pa tudi zasluži to vprašanje posebno pozornost, ker je menda edini primer, da plačujejo **upokojenci**, torej osebe, ki niso več aktivne in ki že uživajo pokojnino, še svoje prispevke v pokojninski sklad, da so torej nekako subjekt in objekt obenem. To je sicer le navidez, kakor bomo videli iz nadaljne razprave o tem vprašanju. Vsekakor zasluži ta predmet, da ga proučimo in premotrimo z vseh strani, da se bo pokazalo v povsem jasni luči, v koliko je to določilo uradniškega zakona upravičeno in v koliko na drugi strani upravičeno zbuja zaudenje na vseh straneh.

Kdor je služil že v predvojni dobi, in to je velika večina starejših upokojencev, ve, da so aktivni uradniki od nekdanj vplačevali takozvane pokojninske prispevke v uradniški pokojninski sklad, da pa so **nehali prispevati**, čim so stopili v pokoj in postali sami uživalci pokojnine.

Med svetovno vojno je avstrijska vlada, ko so postajale razmere vedno hujše, ko je naraščala draginja in ko se je začelo javljati pomanjkanje vseh življenjskih potrebščin, skušala olajšati svojemu uradništvu težaven položaj na razne načine: z draginjskimi dokladami, osebnimi in rodbinskimi, kakor tudi na ta način, da je oprostila uradništvu raznih bremen, med drugim tudi **vplačevanja pokojninskih prispevkov**, in je prevzela sama to breme na sebe.

Tako stanje je zalotil prevrat in v takem stanju, **torej brez vplačevanja pokojninskih prispevkov**, smo prišli v kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev, najprej s plačami in dokladami v jugoslovan-

skih kronah, kasneje pa s prevedbo na dinarske plače.

Uradniški zakon z dne 31. julija 1923, ki je prvokrat enotno zakonito uredil pravice in dolžnosti uradništva v novi državi, je omenjeno stanje sankcioniral z določilom v čl. 158, ki se je glasil: „Vsi pokojninski prejemki državnih uslužbencev, na katere se nanaša ta zakon, **se izplačujejo iz državnih sredstev**. Kako je postopati s fondi, iz katerih so ti uslužbenci dosedaj prejeli pokojnine, se uredi s posebnim zakonom“. Da bi se bil kdaj ta obljubljeni zakon izdal, nam ni znano; najbrže je izostal, ker se je s črtanjem reparacij naredil velik križ čez vse obračunavanje in razračunavanje med Avstrijo in državami naslednicami.

Ko pa je izšel novi uradniški zakon z dne 31. marca 1931, št. 36.490, je ta zakon izpremenil dotedanji položaj in je uvedel za **rodbinske pokojnine** vplačevanje prispevkov v pokojninski sklad, osebne pokojnine pa se še vedno izplačujejo iz državnih sredstev, oziroma iz proračunskih dohodkov. § 133. novega zakona iz leta 1931. namreč določa: „**Za rodbinske** pokojnine civilnih uradnikov in ostalih državnih uslužbencev se ustanavlja „uradniški pokojninski fond“. Uradniški pokojninski fond kot samostalna pravna oseba se ne sme uporabljati za nič drugega, nego za ono, čemer je s tem zakonom namenjen“.

Med dohodki fonda omenja § 134. omenjenega zakona poleg fiskalno ostrih in občutnih prispevkov aktivnega uradništva pod točko 3 „mesečni vlog“, to je **mesečno prispevanje** in § 135 tega zakona določa: „Ministri, bani in vsi ostali civilni državni uslužbenci (uslužbenke), najsi so oženjeni ali neoženjeni (omozene

ali neomozene), morajo vlagati v uradniški pokojninski fond. **Prav to velja tudi za uslužbenec, ki so na razpoloženju ali v pokoju**“. Tretji odstavek § 136. se glasi: „Pri upokojencih so osnova njih poslednji aktivni prejemki, po katerih se jim je določila pokojnina“, in po § 137. znaša mesečni prispevek 5% od osnove za vlaganje.

Tako je torej upokojence nenadoma zadelo to težko in občutno breme dolžnosti prispevanja v uradniški pokojninski sklad, ki je v bistvu prikrito znižanje že enkrat zakonito določene pokojnine. Toda prizadeti **niso bili vsi upokojenci**. Tisti upokojenci, ki so bili upokojeni, preden je dobil moč uradniški zakon iz leta 1923., **so izvzeti iz te obveznosti** prispevanja v pokojninski sklad, upokojenci s prejemki po zakonu iz leta 1923. pa so na podstavi § 172. dolžni plačevati prispevke v uradniški pokojninski sklad od 1. aprila 1931. dalje. Enim in drugim se priznava, kakor da so vlagali v pokojninski sklad ves čas do dneva upokojitve, ki jim je bil priznan z izvršno odločbo za osebno pokojnino. Za upokojence po zakonu iz leta 1923. pomenja zakon iz leta 1931. in zgoraj omenjena ločitev upokojencev veliko krivico, ker so upokojenci po zakonu iz leta 1923. postali deležni **samo bremen uradniškega zakona iz leta 1931., ne pa tudi njegovih ugodnosti**. Zakon iz leta 1923. je namreč določil plače s predpostavko, da plačuje država pokojninski prispevek, oziroma da se tudi rodbinske pokojnine (vdove in sirote) izplačujejo iz državnih ali proračunskih sredstev. Zato so bile te plače seveda **nižje** in od **teh nižjih plač se jim je tudi odmerila pokojnina**. Novi zakon pa jim je potem naložil še obveznost prispevanja v pokojninski sklad. Aktivnemu uradništvu je ta zakon prinesel nekaj ugodnosti (novo razdelitev skupin, s katero se je n. pr. zmanjšala velika razlika v plači med III. in IV. skupino). Teh ugod-

nosti pa upokojenci po zakonu iz leta 1923. niso postali več deležni.

Posebno krivico za upokojence po zakonu iz leta 1923. vidimo tudi v tem, da tvorijo osnovo za 5% prispevek za uradniški pokojninski sklad poslednji aktivni prejemki, ne pa resnični pokojninski prejemki. Med zadnje aktivne prejemke pa se štejejo tudi prejemki, ki se v pokojnino sploh niso všteli, tako da so omenjeni upokojenci brez dvoma hudo prizadeti. Če vpoštevamo, da so upokojenci po zakonu iz leta 1923. prizadeti z vsemi znižanji plač in pokojnin, da so prizadeti z obveznostjo vplačeva-

nja v uradniški pokojninski sklad, katerih bremen so prosti upokojenci pred zakonom iz leta 1923., tedaj nastane resen pomislek, ali je umestno, da se uradniške organizacije potezajo za takozvano izenačenje staroupokojencev z novoupokojenci in ali ne bi bili staroupokojenci po takem izenačenju prehudo oškodovani.

Če smo pregledali bremena, ki jih nalaga uradniški zakon iz leta 1931., je treba pregledati tudi, koliko koristi in ugodnosti je prinesel ta zakon. To pa hočemo storiti v posebnem članku v eni izmed prihodnjih številčk „Upokojenca“.

gubi pravica do osebne in rodbinske doklade, mora upokojenec najkasneje v 30 dneh od dne, ko je izprememba nastopila, vložiti novo prijavo. Če ravna upokojenec zoper to, odgovarja po določbah čl. 31 te uredbe.“

Upokojenci morajo torej tudi po predloženi prijavi v oktoberskem terminu, ki je **splošna**, v primeru izprememb, ki jih omenja čl. 30, predložiti novo prijavo najkasneje v 30 dneh.

V interesu vseh naših članov, a tudi vseh ostalih upokojencev je torej nujno potrebno, da ima v vsakem kraju, kjer stanujejo državni upokojenci, vsaj ena trafika te prijave v prodaji (izvod po 1.— Din).

Zato prosimo znova svoje člane, da opozorijo vsak v svojem kraju enega trafikanta, da naroči pri našem društvu potrebno količino obrazcev za prijave, ali pa kjer ni trafike, da eden izmed društvenih članov naroči te obrazce. Ako se naroči vsaj 20 izvodov, damo 25% popusta. Finančna direkcija nima v zalogi teh tiskovin, torej naj se upokojenci ne obračajo na finančno direkcijo zaradi teh tiskovin.

Vse upokojence opozarjamo, da naj se natančno držé teh navodil. Če bo izplačilna blagajna komu ustavila izplačilo pokojninskih prejemkov zaradi tega, ker ni v predpisanem roku predložil prijave, naj pripiše posledice samemu sebi.

Oktoberski termin za predlaganje prijav za prejemanje osebne in rodbinske doklade

Društvene člane smo že v sedmi številki „Upokojenca“ z dne 27. julija t. l. opozorili, da morajo vsi državni upokojenci predložiti v prvi polovici oktobra pristojni finančni direkciji predpisano prijavo za prejemanje doklad.

Do lani so morali upokojenci predlagati te prijave **dvakrat** na leto: v aprilu in oktobru. Uradniške organizacije so dosegle, da se odslej predlagajo te prijave **samo v oktoberskem terminu**.

To prijavo morajo v oktobru predložiti **prav vsi upokojenci in upokojenke**, tudi **rodbinske upokojenke** (vdove in hčerke, sirote), torej vsi, katerim se nakazujejo pokojninski prejemki po čekovnih nakaznicah.

Po uredbi o osebni in rodbinski dokladi državnih upokojencev z dne 19. septembra 1935. št. 37.600/1 so se prejšnji predpisi v marsičem poenostavili. Prejšnje tiskovine torej **ne odgovarjajo več novim predpisom**.

Naše društvo je založilo **nove obrazce** „Prijav“. Edino ta obrazec z navodili ustreza zahtevanim predpisom. S to številko prilagamo vsakemu članu en izvod prijave **brezplačno**. Nadaljni izvodi stanejo po 1.— Din.

Na zadnji strani prijave so natisnjena navodila, po katerih je treba izpolniti prijavo. Opozarjamo posebej svoje člane, da naj **ne predlagajo prijave pred 1. oktobrom**, ker se take prijave ne bodo smatrale za predložene v oktoberskem terminu. Vsak naj torej predloži prijavo **v prvi polovici oktobra** in naj v njej vpoštevava stanje 1. dne oktobra t. l.

Čl. 31. zgoraj citirane uredbe se glasi: „Upokojenec, ki se o njem ugotovi, da je vložil neresnično prijavo in po njej pre-

jemat osebno in rodbinsko doklado, izgubi za en mesec do leta dni pravico do osebne in rodbinske doklade, nezakonito prejeta vsota pa se izterja administrativno iz njegovih pokojninskih prejemkov po določbah zakona o uradnikih. Odločbo, da je izgubil pravico, izda minister za finance.

Razen tega se uvede zoper takega upokojenca disciplinski postopek in se obtoži za dejanje prevare“.

Oozarjamo tudi na drugi odstavek čl. 30 te uredbe, ki se glasi: „Za vsako izpremembo, ki ima za posledico, da se iz-

Posvetovalnica – informacije

Taksna prostost prošenj in prilog za železniške legitimacije

V številki 8. „Upokojenca“ z dne 24. avgusta t. l. smo v „Društveni kroniki“ pod naslovom „Še nekaj opozoril glede novih železniških legitimacij“ na tretji strani v drugem razpredelku pisali, da zahtevajo neki župni uradi za potrdila kolek 20 Din, neke davčne uprave pa kolek za 5 in 20 Din, druge pa da izdajajo uradna potrdila takse prosto. Omenili smo, da je po našem mnenju ta zadnji postopek pravilen.

Sedaj je prejelo „Društvo žandarmerijskih upokojencev za Jugoslavijo“ v Ljubljani od Dravske finančne direkcije z dne 3. septembra 1936., št. 19234/2-V ex 1936 pojasnilo, da so po mnenju finančne direkcije take prošnje, ki se vlagajo v smislu čl. 8 pravilnika o povlaščenih voznih od 10. VII. 1936, naj si bodo vložene po rodbinskih članih upokojencev ali pa po pomožnem osebju, po točki 1 čl. 6 taksnega zakona oproščene takse, ker gre za prošnje (recte: prijave), vložene na podstavi odredb poedinih zakonov, v tem slučaju na podstavi citiranega pravilnika.

Pa tudi po §§ 97 in 164 uradniškega zakona (oziroma glede pomožnega osebja, per analogiam teh §§) bi bile te prijave (prošnje) takse proste.

Istotako pa tudi vse priloge, ki se zahtevajo k tem prijavam (samski list, davčno potrdilo i. sl.) Pravkar obrazloženo mnenje je potrdilo tudi ministrstvo financ, oddelek za davke pod Br. 56.282/III od 27. 8. 1936. ter se o tem obvesti tudi vse davčne uprave na področju Dravske finančne direkcije. Naše stališče v tem vprašanju je bilo torej pravilno.

Naknadni odtegljaji za uradniški pokojninski sklad

„O tem vprašanju smo že nešteto krat poročali. Navedli smo, da je državni svet doslej vsem tožbam proti naknadnemu predpisu prispevkov tudi od tistega dela prejemkov, ki se ni vpoštevval za pokojnino, brez izjeme ugodil. Na podlagi takih razsodb je nato finančno ministrstvo odločilo, naj se odtegljaji vrnejo, do 1. aprila 1936. pa postopa glede prispevkov točno po tedanjih predpisih. Tedaj se je pa kar naenkrat pojavila Državna hipotekarna banka z zahtevo, naj prizadeti upokojenci vložijo pri nji šele prošnje, da se jim ti neupravičeni odtegljaji vrnejo. Smatramo, da je to popolnoma nepotrebno zavlačevanje, ker so finančna oblastva na podlagi ministrskih odločb dolžna uradoma povrniti nepravilno odtegnjene

zneske — brez kakršnihkoli nadaljnjih prošeni. Bilo bi res nujno potrebno, da se končno vendar že točno omeji in določi obseg pristojnosti Državne hipotekarne banke v pogledu odmere in poslovanja s prispevki za uradniški pokojninski sklad, kakor tudi glede evidence in priznavanja rodbinskih pokojnin. Po dosednji praksi tekó v teh zadevah vzporedno odloki dveh instanc, namreč finančnega ministrstva in navedene banke. Ta bi po naravni logiki morala pravzaprav upravljati samo upravno in računsko službo glede prispevkov za pokojninski sklad, meritorno bi naj pa v vseh teh vprašanih odločalo finančno ministrstvo, že zato, ker so proti njegovim odločbam možne pritožbe, oziroma tožbe na državni svet. Državna hipotekarna banka pa sploh ni oblastvo.“

Tako „Naš Glas“ z dne 1. septembra 1936.

Naše mnenje je, da v tem vprašanju sploh ni dvoma, da ima pravico odločevanja v vprašanih glede uradniškega pokojninskega sklada in izplačevanja rodbinskih pokojnin samo ministrstvo financ, državna hipotekarna banka pa, ki samo zbira in hrani prispevke za uradniški pokojninski sklad, ima dolžnost in obveznost, da točno izvršuje odločbe ministrstva financ.

Za odpravo kuluka

„Naš Glas“ piše v svoji številki 17 z dne 1. septembra 1936. v „Vestniku“: Ljubljanska sekcija jugoslovanskega učiteljskega združenja je predložila skupno z drugimi društvi državnih uslužbencev banski upravi vlogo za oprostitev javnih uslužbencev od plačevanja kuluka. Banska uprava je nedavno obvestila JUU, da je to vlogo predložila gradbenemu ministrstvu s priporočilom, naj se uradniškimi prošnjami ugotovi in se zakon o samoupravnih cestah primerno spremeni. Gradbeno ministrstvo je odgovorilo na to, da bi oprostitev javnih uslužbencev od plačevanja kuluka onemogočila, da se gradé in vzdržujejo nedržavne ceste, ker banovinske in občinske samouprave teh del iz lastnih sredstev ne morejo izvrševati. Tudi bi oprostitev javnega uslužbenstva bila neprimeren prejudic, da bi tudi ostali obvezanci zahtevali oprostitev od osebnega cestnega dela. Nadalje pravi gradbeno ministrstvo v svojem odgovoru dobesedno: „Vzrok in posledica slabega gmotnega položaja uradnikov v splošnem ni cestna obveznost, temveč kakor to tudi vloga navaja, pogosto in občutno zniževanje njihovih prejemkov.“

Ministrstvo namreč priznava, da so kriva slabega gmotnega položaja uradništva pogosta in občutna zniževanja njihovih prejemkov. Iz tega pa ne zaključuje, da bi se naj prav raditega pomagalo uradnikom in jim vsaj breme za ceste odvzelo, temveč pripominja, da ni cestna obveznost kriva slabega gmotnega položaja uradnikov.

Na drugi strani ministrstvo povsem pozablja na določilo zakona o nedržavnih cestah, ki daje banovinam pravico odpraviti javno delo na cestah, ako morejo s svojimi proračunskimi dohodki in sredstvi vzdrževati in graditi take ceste. Dravska banovina je storila tak sklep in je odpravila javno delo na cestah ter zato vpeljala posebno doklado v svojem proračunu. To doklado morajo uslužbenci in upokojnenci plačevati kakor vsi drugi, poleg tega pa morajo samo nameščenci in upokojnenci, in to samo državni in samoupravni, ne pa tudi privatni nameščenci plačevati odkup-

nino za javno delo, kar je ministrstvo za gradnje popolnoma prezrlo v svojem odgovoru. Naša organizacija je po posredovanju bratske zagrebške organizacije izročila g. ministru za gradnje spomenico, v kateri je vse to točno razloženo in pojasnjeno, in če bi gospodje v ministrstvu za gradnje proučili to našo spomenico, ne bi bili mogli dati takega odgovora, kakor so ga dali na vlogo jugoslovanskega učiteljskega združenja.

Sicer pa zastopa ministrstvo za gradnje v tem svojem odgovoru čudno stališče, da bi ravno uradniki, nameščenci in upokojnenci morali graditi in vzdrževati nedržavne ceste. Iz česa izvaja ta svoj zaključek, nam ni jasno; morda zato, ker so menda ravno nameščenci in upokojnenci tisti, ki najmanj uporabljajo in kvarijo dotične ceste.

Za izboljšanje položaja železniških staroupokojencev

Odbor železniških staroupokojencev in takomenovanih kronskih rentnikov in njihovih vdov, ki še zmerom prejemajo pokojnine v naravnost smešno nizkih zneskih, da ne zadoščajo niti od daleč za najskromnejše življenje, je ponovno predložil svojo spomenico odločujočim činiteljem in jim dokazal, da je to vprašanje izmed najbolj perečih. Generalna direkcija državnih železnic je obvestila ta odbor, da je prometno ministrstvo

zbralo vse potrebne podatke za izboljšanje gmotnega položaja staroupokojencev in kronskih rentnikov in predložilo predmet prometnemu ministru v odločitev. („Naš Glas“ z dne 1. septembra t. l.)

Izplačilo zapadlih prejemkov dedičem

Opozarjamo vse upokojence in družinske člane, da se že zapadle pokojnine, ki pa niso bile do smrti upravičenca izplačane, nakažejo dedičem. Pogoji je ta, da dediči (navadno so to vdove in otroci) predložé izplačilni blagajni sklep pristojnega sodišča, da so upravičeni prevzeti zapadla, a še ne izplačano pokojnino umrlega. Sicer se izplača taka pokojnina sodišču v zapuščinsko maso. („Naš Glas“ z dne 1. septembra t. l.)

Doklade maturantov

Glede doklad se smatra za začetek novega šolskega leta 5. dan septembra. Vsi maturanti in absolventi-učiteljskišniki izgubé avtomatsko s 1. X. doklado, ako do konca avgusta ne vložijo prošnje, da se jim naj ne ustavi doklada, ker bodo po vpisu na kako višjo šolo predložili dotično potrdilo. Sicer se jim pa doklade itak nadoknadijo, ako predložijo v oktobru potrdilo o vpisu na univerzo ali na kako drugo višjo šolo.

Razgled

Staro- in novo-upokojenci v Češkoslovaški republiki. Dunajska „Volks-Zeitung“ z dne 13. junija 1936. l. je poročala:

„Vlada Češkoslovaške republike je v zbornici poslancev predložila zakonski osnutek, ki ima za predmet izenačenje staroupokojencev z novoupokojenci. Motivno poročilo cení izdatke, združene s tem zakonom, na okroglo 40.000.000 Kč, tako da bodo znašali v drugem polletju 1936. okroglo 20 milijonov Kč.“ Kdaj bomo čitali isto o vladi kraljevine Jugoslavije?

Izboljšanje prejemkov na Angleškem.

Z ozirom na stanje indeksa cen je angleška vlada ponovno ugodila zahtevam organizacij javnih nameščencev, tako da so skoraj vsa znižanja, ki so se izvedla v minulih letih gospodarske stiske, že odpravljena. Nedavno so sklenile še tri velike angleške železničarske organizacije, da zahtevajo od vlade, naj takoj odpravi še zadnje ostanke teh znižanj, ki so se pričela l. 1931. Organizacije poudarjajo, da je gospodarsko stanje železnic tako ugodno, da morejo prenesti to povečanje izdatkov, ki bo znašalo približno 3 milijone funtov, to je nekaj nad 700 milijonov Din. (Po „Našem Glasu“.)

Odgovori uredništva

G. K. D. v D. L.: **Rodbinska pokojnina vdove po smrti upokojenca ter rodbinska doklada zakonskih in pozakonjenih otrok.**

1.) Ženi-vdovi po državnem upokojencu, tudi če se je poročil kot upokojenec, pripada rodbinska pokojnina, **neglede na dobo, koliko časa sta bila poročena, torej tudi takoj po poroki;**

2.) rodbinska doklada pripada po določilih uredbe o osebni in rodbinski dokladi državnih upokojencev z dne 19. 9. 1935. štev. 37600/I (Sl. Nov. z dne 21. septembra 1935. štev. 219/LIV/527); Službeni list štev. 533/78 iz leta 1935., čl. 15 za vsakega otroka, rojenega v zakonitem zakonu ali pozakonjenega, in znaša na mesec:

	a) če ima upokojenec do tri otroke, v drag. razredu		
	I.	II.	III.
po	130.—	110.—	110.—
	b) če ima več nego tri otroke, v drag. razredu		
	I.	II.	III.
po	140.—	120.—	120.—

Po čl. 18 pripada za pozakonjenega otroka rodbinska doklada od 1. dne prihodnjega meseca po mesecu, v katerem je bil otrok pozakonjen.

Naši novi člani

V februarju 1936 so pristopili:

268. Hubad Matej, ravnatelj drž. konservatorija v Ljubljani.
269. Hoge Karol, žel. uradnik v Ljubljani.
270. Hofbauer Rafaela, vd. okr. glavarja v Ljubljani.
271. Hegler Zofija, vd. učiteljica, Struga na Dolenjskem.
272. Hrastnik Jože, pošt. uradnik v Sp. Polskavi.
273. Hajde Josip, šumarski nadsvetnik v Ptuj.
274. Hosner Alojzij, pregled. fin. kontr., Št. III v Slov. goricah.
275. Izanc Francka, vd. sodnega kanclista v Celju.
276. Ivančič Margareta, žel. upokojenka na Rakeku.
277. Ivančič Antonija, žel. upokojenka na Rakeku.
278. Jernejčič Franc, žel. zvančnik, Unec.
279. Dr. Jenko Ivan, primarij v Ljubljani.
280. Jurkovič Marija, vd. žel. uradnika v Ljubljani.
281. Jernejčič Rudolf, zvančnik v Rajhenburgu.
282. Jagodič Marija, učiteljica v Ljubljani.
283. Jurše Alfonz, orož. narednik, Planina pri Sevnici.
284. Jagrič Alojz, strojevodja, Radeče.
285. Jeglič Marija, vd. šol. ravnatelj v Ljubljani.
286. Jankovič Ana, vd. davč. sluge v Kostanjevici.
287. Jaklič Leopold, žand. narednik na Rakeku.
288. Jurca Ivan, orožnik v Št. III nad Mariborom.
289. Kresnik Lujiza, vd. poštarja, Vuzenica.
290. Kecelj Alojzij, učitelj v Ljubljani.
291. Komenšek Jakob, pregl. fin. kontrole, Rogatec.
292. Keržan Jernej, pregl. fin. kontrole v Ljubljani.
293. Koban Amalija, učiteljica v Ljubljani.
294. Komperšek Ivan, orož. postajevodja, Petrovče.
295. Kopčavar Lovro, pregl. fin. kontrole, Ziri.
296. Krašek Gizela, vd. okr. sodnika, Laško.
297. Dr. Komljanec Josip, direktor v Ptuj.
298. Kosi Matevž, orož. narednik v Kočevju.
299. Košutnik Andrej, žel. zvančnik, Prevalje.
300. Kuhelj Tončka, viš. pošt. kontr. v Ljubljani.
301. Kozjak Ivana, učiteljica v Ljubljani.
302. Kos Franc, adm. kapetan I. kl. v Petrovčah.
303. Kodela Ivan, nadpr. fin. kontr. v Celju.
304. Kovač Serafina, učiteljica v Ljubljani.
305. Kern Marija, vd. pregl. fin. kontrole v Kranju.
306. Kiraly Deziderij, učitelj v Dol. Lendavi.
307. Kranjc Fran, nadučitelj, Sv. Barbara pri Mariboru.
308. Korošec Josip, viš. žel. uradnik, Majšperg.
309. Kalan Ivan, nadučitelj v Kranju.
310. Kavčič Matija, služitelj, Železniki.
311. Keržan Josip, urad. tobač. tovarne v Ljubljani.
312. Kokot-Bradaška Erna, učiteljica v Ljubljani.
313. Kalan Ivan, podpregled. fin. kontr., Škofja Loka.
314. Kruhar Marica, vd. sod. kanclista v Mostah.
315. Kos Tone, major v Brežicah.
316. Kašper Ivan, drž. vratar v Trzinu.
317. Kramar Ivan, pregl. fin. kontr. v Gaberj.
318. Kompoš Ivan, orož. narednik v Trzinu.
319. Koler Riko, davč. uprav. v Dol. Lendavi.
320. Kešpret Martin, služitelj v Slovenjgradcu.
321. Kovačič Marija, kalkulantinja pošt. direkcije v Rogatcu.
322. Kovačič Marta, pošt. upraviteljica v Rogatcu.
323. Krulc Andrej, zvančnik v Brežicah.
324. Krh Roza, vd. žand. narednika, Gor. Radgona.
325. Kolb Hermina, pošt. uradnica v Kranju.
326. Kosar Agneza, učiteljica v Kamniku.
327. Kos Uršula, vd. pošt. zvančnika v Mutl.
328. Kristan Ivan, dr. cestar, Planina pri Rakeku.
329. Kračman Ana, vd. majorja v Ljubljani.
330. Kladnik Jernej, viš. car. inspektor v Ljubljani.
331. Kaffou Ignac, šol. upravitelj v Lemberg, Podplac.
332. Kramarič Franc, dr. upokojenec v Črnomlju.
333. Krejči Anton, major v Rušah.
334. Kimovec Jožefa, vd. nadučitelja v Zagorju.
335. Kofol Ferdo, fin. podpregled. v Bohinjski Bistrici.
336. Kržišnik Valentin, strojnik v Žirih.
337. Koekle Marija, vd. uradnika v Mariboru.
338. Kašman Matej, žand. narednik v Trbovljah.
339. Kopusar Martin, sodni poduradnik v Ljubljani.
340. Kovač Josip, polic. detektiv v Domžalah.
341. Lasnik Ivo, mornar. narednik vodnik, Guštanj.
342. Logar Tilka, pošt. uradnica v Kranju.
343. Ledinek Štefanija, vd. orož. narednika, Teharje.
344. Lipar Ivan, orož. stražmojster, Selnica ob Dravi.
345. Dr. Lapajne Stanko, profesor v Ljubljani.
346. Langenus Matevž, žel. kurjač, Ulaka.
347. Lavrenčič Marija, vd. polic. stražnika, Planina.
348. Lazarini Pius, major, Smlednik.
349. Likar Peter, drž. cestar, Gorenja vas.
350. Lavrič Ivana, vd. munic. delavca v Kamniku.
351. Lončnar Janez, gozdni čuvaj v Stari Fužini.
352. Levart Marija, vd. drž. voj. mojstra v Ljubljani.
353. Lužar Matija, orožnik v Semčju.
354. Lakner Franc, izvrševalec v Ormožu.
355. Lehner Katarina, vd. pošt. ekspedijenta v Mariboru.
356. Masek Dvorak Dragutin, konj. podpolkovnik, Vič.
357. Miklič Ivan, premogar drž. žel., Stara cerkev.
358. Madon Anton, orož. narednik v Ljubljani.
359. Mubič Jakob, sodni sluga v Ptuj.
360. Masten Alojz, polic. nadstražnik, Ptuj.
361. Modrijan Zofi, pošt. uradnica v Ljubljani.
362. Milohnoja Marija, vd. fin. nadsvetnika, Kamnik.
363. Mikolič Marija, vd. žel. kurjača, Grosuplje.
364. Mogolič Josip, glavni blaginik pošt. hran. v Ljubljani.
365. Maček Konrad, pregl. fin. kontrole, Vojnik.
366. Modic Julijana, vd. nadpoštarja, Litija.
367. Malajde Marija, vd. železničarja, Guštanj.
368. Moser Marija, vd. cestarja, Konjice.
369. Musar Viktor, žel. zvančnik, Radeče.
370. Muc Frančiška, vd. zvančnika, Ljubljana.
371. Muršič Ivan, zvančnik, Velika Nedelja.
372. Martinc Adela, učiteljica v Ljubljani.
373. Morel Julijana, vd. žel. zvančnika v Rogatcu.
374. Marolt Emil, podpregl. fin. kontrole v Škofji Loki.
375. Magerl-Zink Marija, vd. ravnateljica v Celju.
376. Meršol Amalija, vd. inspekt. fin. kontr. v Novem mestu.
378. Murn Janez, orož. vodnik v Celju.
379. Mravlak Rezi, vd. orož. narednika v Celju.
380. Matej-Jug Otilija, učiteljica v Stožicah.
381. Majzelj Alojzij, pošt. zvančnik v Metliki.
382. Mislej Josip, orož. narednik vodnik v Trbovljah.
383. Marinič Zvonka, vd. žel. uradnika v Mariboru.
384. Marčič Franc, vlakovodja v Mariboru.
385. Medved Marija, vd. drž. mojstra v Nemški vasi.
386. Mlekuš Ivan, varnostni stražnik v Mariboru.
387. Masten Alojzija, vd. nadupraviteljica v Gaberj pri Celju.
388. Niefergal-Lap Marija, zvanč. v Ljubljani.
389. Napatnik Andrej, žand. kapetan, Podplac.
390. Nagu Srečko, učitelj v Ljubljani.
391. Nečemer Karol, davčni sluga, Brežice.
392. Novak Josipina, vd. žel. uradnika, Radeče.
392. Nagode Anton, kasacijski sodnik v Ljubljani.
394. Oranič Mihael, drž. cestar, Selnica ob Dravi.
395. Ozimek Ivan, železničar, Store.
396. Oman Erna, učiteljica v Ljubljani.
397. Ogrizek Alojzij, paznik v Celju.
398. Ožbolt Andrej, orož. postajevodja v Ljubljani.
399. Pleško Ana, vd. gozdarja v Ljubljani.
400. Poženel Marija, vd. orož. narednika v Celju.
401. Pavšek Ivan, orož. stražmojster v Ljubljani.
402. Premrov Mara, vd. rač. svetnika v Ljubljani.
403. Plevnik Frančiška, vd. drž. cestarja na Jezici.
404. Pibrouz Pavla, učiteljica v Ljubljani.
405. Plasonig Ivan, železničar, Vuzenica.
406. Puš Gustav, policijski svetnik v Ljubljani.
407. Prelec Rozalija, vd. zvančnika, Moste.
408. Pernovšek Ivan, davč. nadupravitelj v Ljubljani.
409. Pučil Ivan, žel. zvančnik, Prevalje.
410. Pečnik Ivan, zvančnik, Sevnica.
411. Pirkovič Anton, orož. stražmojster, Velike Lašče.
412. Pezdič Anton, pošt. tajnik, Ljubljana.
413. Petrinčič Anton, polkovnik, Jurklošter.
414. Pišlerič Marija, vd. žel. sprevodnika v Ljubljani. (Dalje pruh.)

Važne tiskovine

Društvo je založilo naslednje tiskovine z vsemi potrebnimi navodili:

1. Prošnje za odmero pokojnine;
2. prošnje za pogrebno;
3. prošnje za dvamesečno podporo;
4. navodila za pridobitev pokojnine in predujma nanjo. Kdaj zapade pokojnina? Splošna opozorila.

Te tiskovine stanejo po 1 Din izvod.

Izdaja Društvo državnih upokojencev za Dravsko banovino v Ljubljani. Predstavniki dr. Ivan Vrtačnik. — Odgovorni urednik Anton Spendè. — Tisk J. Blasnika nasl., Univerzitetna tiskarna in litografija, d. d. v Ljubljani. Predstavniki L. Mikuš. — Vsi v Ljubljani.